

DOBACZYĆ SIĘ (2) *vb pf*

inf dobaczyć się (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Domyślić się, wywnioskować; colligere Mącz (2) : quantum ex ipsa re coniecturam fecimus, Ylełmy łie mogli z rzeczy dobaczyć Mącz 162b; ex hoc potes colligere, Ztąd łie możelz dobaczyć/ dorozumieć. Mącz 187c.

Synonimy: domniemać się, dorozumieć się.

Formacje pochodne cf BACZYĆ SIĘ.